

GENUL DRAMATIC

Genul dramatic cuprinde totalitatea creațiilor dramatice. Acesta este unul dintre cele trei genuri literare importante (alături de liric și epic) în care se realizează obiectivarea eului creator, prin intermediul personajelor, fiind prezente totodată acțiunea și dialogul.

Fragmentul citat face parte *operei literare*, de și aparține genului dramatic, deoarece aceasta este scrisă pentru a fi jucată pe scenă, modul de expunere este dialogul, iar structura operei dramatice se compune din acte, scene, tablouri.

Precizarea „actul.....”, „scena.....” arată organizarea textului pe acte, diviziunile principale în desfășurarea acțiunii și scene, subdiviziuni ce marchează intrarea sau ieșirea unui personaj. Modul de expunere este dialogul, la începutul fiecărei replici este pus numele personajului care o rostește și, ca semn de punctuație, două puncte (*exemple din text*).

Personajele care apar în actul al....., scena sunt....., care.....

Dintre personajele prezente în fragment, se remarcă, prin atitudine, limbaj și reacții..... El/ea este prezentat(ă) prin indicațiile scenice făcute cu autor și transformate în adevărate fișe de caracterizare directă:..... . Astfel, i se precizează cea mai importantă trăsătură de caracter,

Personajul este caracterizat însă și indirect, prin atitudineafață decăruia/căreia.....

În concluzie, acest text aparține genului dramatic, deoarece prezintă caracteristicile specifice: organizarea în acte și scene, apariția personajelor, dialogul, ca mod de expunere, și indicațiile scenice.

GENUL EPIC

În opinia mea opera literară de este o operă epică pentru că scriitorul transmite indirect cititorului, prin intermediul acțiunii și al personajelor, gândurile, ideile și sentimentele sale.

În primul rând, vocea care ne povestește întâmplările este naratorul. Acesta apare în ipostaza de narator.....(*subiectiv dacă se povesteste la persoana I sau obiectiv dacă se poveste la persoana a III-a.*) El își exprimă în mod indirect, prin intermediul acțiunii și al personajelor, gândurile sale despre (tema operei).....

Modul de expunere este (*se alege în funcție de text: naratiunea sau dialogul sau descrierea*)

Existența personajelor principale/ personajului principal secundare/a personajului secundar....., episodice / a personajelor episodice și a figuranților/a personajelor colective în operă este un argument în susținerea afirmației că opera literară dată este operă epică.

Concluzionând, putem afirma că opera literară.....deeste operă epică, pentru că ilustrează perfect trăsăturile caracteristice ale acestui gen.

GENUL LIRIC

Genul liric cuprinde operele literare în care autorul își exprimă direct gândurile, ideile și sentimentele prin intermediul eului liric și al limbajului expresiv.

Părerea mea este că poezia ... (*titlul*), de ... (*numele autorului*) este o creație literară lirică ce are ca temă ... (*scrii ideea principală desprinsă din poezie*). Titlul poeziei anticipează mesajul textului, oferind cititorului un univers de așteptări.

În primul rând, mesajul subiectiv conturează emoțiile eului liric, marcat la nivelul textului prin mărci lexico-gramaticale specifice: forme pronominale ... (*se dau câteva exemple de forme pronominale de persoanele I sau a II-a*), forme verbale ... (*se dau câteva exemple de forme verbele de persoanele I sau a II-a*), interjecții, exclamații, interogații (*cu exemple dacă sunt*). Limbajul artistic conturează tema ... (*o precizezi*) cu ajutorul limbajului expresiv: epitetele .. (*se dau două exemple*), comparația, inversiunea, repetiția, hiperbola, metafora... (*se dau multe exemple dintre toate care sunt în poezie*).

O altă trăsătură a genului liric este transmiterea directă a unui complex de sentimente. Din versurile poeziei ..., de ..., se desprind trăirile eului liric de ... și de ... (*se dau exemple de sentimente ce reies din text*), emoții exprimate artistic printr-o serie de mijloace expresive.

În concluzie, având în vedere modalitatea directă de transmitere a sentimentelor de ... (*se indică*), cu ajutorul eului liric, limbajului expresiv conturat prin figuri de stil și imagini artistice, pot spune ca poezia ..., de ... , este o creație literară lirică.

CARACTERIZAREA PERSONAJULUI – MODEL

X este personajul principal/central/protagonistul operei literare/fragmentului operei literare, deoarece participa activ la toate momentele acțiunii, iar celelalte personaje gravitează în jurul său.

Acesta este caracterizat direct atât de către narator, cât și de alte personaje, iar faptele, gesturile, limbajul și relațiile cu celelalte personaje constituie puncte de reper în caracterizarea indirectă.

Încă din incipitul textului **X** (*se precizează numele personajului*) este caracterizat direct de către narator, modalitate prin care se oferă informații legate de statutul social și originea sa

Caracterizat de celelalte personaje personajul apare(*se precizează o trasatură dominantă*). Portretul moral este realizat prin mai multe procedee indirecte. Faptele și felul său de a vorbi sunt dovada unui model/ sau nu ... (*alte trasaturi care reies*). Trăsăturile sale de caracter sunt completate de atitudinea pe care o adoptă cu celelalte personaje..... Caracterizarea prin nume constituie o altă metodă indirectă... (*menționarea autocaracterizării, dacă apare*).

În concluzie, protagonistul operei literare...../ fragmentului operei literare de reprezintă prototipul omului perseverent/constient/harnic/rasfatat/needucat ..., care stie să se impună în fața celorlalți, oferindu-le un model (sau nu) de comportament demn de urmat.

DESCRIERE ARTISTICA

Fragmentul citat face parte din opera literară....., scrisă de..... și este un text descriptiv, deoarece are ca mod de expunere descrierea, înfățișează un aspect din natură / un portret, valorifică imagini artistice și figuri de stil și realizează observații cu privire la ipostazele prezentate.

Textul valorifică modul de expunere descriptiv, întrucât alternează o suită de imagini vizuale / auditive / olfactive etc, centrate pe verbe statice / dinamice, alternativ și pe grupuri nominale (substantive, adjective):.....

De asemenea, este înfățișat un aspect particular specific al....., fragmentul devenind un tablou al anotimpuluiși al

Sunt valorificate figuri de stil, pentru ca prezentarea să fie cât mai sugestivă pentru cititor: epitete(.....) / personificări (.....) / metafore (.....), comparații (.....) / enumerații (.....) / inversiuni (.....) etc.

Epitetul / metafora / comparația etc.....este foarte sugestiv(ă), redând imaginea.....

Se realizează observații, reflecții, trăiri cu privire la ipostazele prezentate, detaliile contribuind la veridicitatea imaginilor surprinse:.....

Toate aceste elemente sunt argumentele necesare pentru a considera că fragmentul citat din opera literară....., deeste o descriere.

COMENTARIUL TEXTULUI PLECAND DE LA IDEEA PRINCIPALA CU AJUTORUL A DOUA MIJLOACE ARTISTICE

În opinia mea/Eu cred că, poezia prezintă în chip plastic un peisaj / o meditație despre timp/ despre creație / despre puterea iubirii (sau despre cât de trecătoare este ea), despre copilărie / despre bătrânețe / despre universul micilor viețuitoare/ despre etc.

Un argument în sprijinul afirmației mele îl reprezintă prezența unui număr mare de cuvinte din câmpul lexical al, cum ar fi „.....”, „”etc. (*se dau exemple de cuvinte din câmpul semantic*).

Un rol important în sesizarea semnificației acestui text îl au figurile de stil și imaginile poetice. Spre ilustrare, putem cita personificarea / epitetul/ inversiunea/ etc care sugerează(*Se vor comenta figuri de stil, în strânsă legătură cu afirmațiile făcute mai înainte.*)

De asemenea, imaginile vizuale/auditive/olfactive / dinamice precum contribuie la conturarea unei atmosfere calme/ tensionate/ melancolice/ neliniștitoare / apăsătoare/ optimistă/ gravă / sumbră / feerică/ armonioase. (*Se vor comenta imagini poetice*)

În concluzie, putem afirma că această poezie ne vorbește, într-un limbaj sugestiv despre un peisaj surprins în timpul/, despre un peisaj care trezește pace/ neliniște etc; despre puterea și frumusețea artei / a trudei pe care aceasta o presupune;/ despre (*concluzia va dezvolta ideea de început*).

SEMNIFICATIA TITLULUI UNEI OPERE LIRICE argumentare

In opinia mea ,/Din punctul meu de vedere , titlul operei literare deeste un element sugestiv si rezumativ , care orienteaza lectura cititorului și se afla in stransa corelatia cu mesajul poetic, indicand tema poeziei si motivele centrale.

Un prim argument este / In primul rand, / Pe de o parte , titlul este sintetic (alcatuit dintr-un cuvânt) / analitic (alcatuit din mai multe cuvinte) , fiind compus din..... (*se mentioneaza partile de vorbire*). La nivel stilistic formeaza o (*se mentioneaza figura de stil care se regaseste in titlu*), care sugereaza faptul ca..... (*se precizeaza ideea transmisa de figura de stil*).

Al doilea argument este / In al doilea rand, / Pe de alta parte, titlul se afla in perfecta concordanta cu mesajul poetic, indicand tema poeziei si motivele centrale , fapt vizibil prin folosirea mai multor termeni din câmpul semantic al (*se precizeaza tema in jurul careia se invarte textul: iarna , primavara etc.*) , dar si prin reluarea titlului in poezie (*daca e cazul*). Acestora li se adauga si procedeele

artistice , astfel se remarcă epitetul și enumeratiile Metafora sugerează faptul că..... (*se precizează ideea transmisă de figura de stil*), iar personificarea , creează..... (*se precizează ideea transmisă de figura de stil*). Acestea se compun în imagini artistice vizuale (*exemple din text*) , auditive (*exemple*) și olfactive (*exemple*). În plus, elementele de versificație, rima , măsura de și ritmul sporesc expresivitatea poeziei, creând muzicalitate versurilor.

În concluzie, titlul operei literare citate este un element concentrat, care sintetizează conținutul poeziei, aflându-se în perfectă concordanță cu acesta și constituind cheia spre descifrarea vibrației lirice.

ROMANTISMUL – poezia romantică

Principalele trăsături ale romantismului românesc sunt valorificarea elementului național (folclor, natură, istorie), caracterul militant (creația artistică este subordonată idealurilor naționale și sociale ale epocii, caracter retoric (decurge din dimensiunea lui militantă, stilul retoric fiind o modalitate de persuasiune).

În poezia romantică se observă teme și motive romantice precum timpul, natura, cosmicul, istoria, iubirea, lacul, marea, izvorul, codrul, stelele, luceafarul, noaptea, seara, teiul, nufarul, întâlnirea îndrăgostiților, chemarea iubitei, așteptarea înfrigurată, nostalgia, dorul, femeia-inger și femeia-demon, voluptatea suferinței.

În poezia dată spre analiză, tema este (*se precizează*), deoarece apar motive precum (*se precizează*) susținute de cuvinte din câmpul lexical la temei (*se dau exemple de cuvinte*).

Figurile de stil specifice romantismului sunt metafora (*se dau exemple*), comparația (*se dau exemple*) , epitetul (*se dau exemple*) care creionează atmosfera romantică a poeziei.

De asemenea, imaginarul poetic romantic este asigurat de prezenta imaginilor artistice (*se dau exemple*) care definesc planul terestru și cosmic al universului liric.

Modul de expunere este descrierea artistică motivată de prezenta cuvintelor (*se dau exemple*) sau monologul artistic definit de prezenta marilor subiectivități: forme pronominale ... (*se dau câteva exemple de forme pronominale de persoanele I sau a II-a*), forme verbale ... (*se dau câteva exemple de forme verbe de persoanele I sau a II-a*), interjecții, exclamații, interogații (*cu exemple dacă sunt*).

Prin urmare, prin exemplificările date mai sus, poezia de aparține romantismului.

ROMANTISMUL – proza romantică

Principalele trăsături ale romantismului românesc sunt valorificarea elementului național (folclor, natură, istorie), caracterul militant (creația artistică este subordonată idealurilor naționale și sociale ale epocii, caracter retoric (decurge din dimensiunea lui militantă, stilul retoric fiind o modalitate de persuasiune).

Proza romantică se caracterizează prin prezenta unui narator implicat afectiv, prin acțiune bogată în întâmplări neobișnuite și răsturnări de situație spectaculoase, prin personaje excepționale, înzestrate cu calități sau defecte iesite din comun, prin întrebuintarea frecventă a antitezei.

Textul dat spre analiză aparține prozei romantice deoarece prezintă personaje excepționale (*se precizează personajele*). De asemenea, tema textului este (*se alege din: timpul, natura, cosmicul, istoria, iubirea, lacul, marea, izvorul, codrul, stelele, luceafarul, noaptea, seara, teiul, nufarul, întâlnirea îndrăgostiților, chemarea iubitei, așteptarea înfrigurată, nostalgia, dorul, femeia-inger și femeia-demon, voluptatea suferinței*).

De asemenea, imaginarul poetic romantic este asigurat de prezenta imaginilor artistice (*se dau exemple*) care definesc planul terestru și cosmic al universului liric.

Modul de expunere este descrierea artistică motivată de prezenta cuvintelor (*se dau exemple*) sau monologul artistic definit de prezenta marilor subiectivități: forme pronominale ... (*se dau câteva exemple de forme pronominale de persoanele I sau a II-a*), forme verbale ... (*se dau câteva exemple de forme verbe de persoanele I sau a II-a*), interjecții, exclamații, interogații (*cu exemple dacă sunt*).

Prin urmare, prin exemplificările date mai sus, poezia de aparține romantismului.

REALISMUL

Este curent literar și artistic care a început să se manifeste spre sfârșitul primei jumătăți a secolului al XIX-lea ca o reacție împotriva romantismului. Naratorul realist reconstruiește la nivel fictional o lume în toată complexitatea ei, infatisează un tablou cât mai cuprinzător al vieții sociale, cu toate clasele sale.

Fragmentul dat spre analiză se încadrează în realism deoarece autorul reprezintă veridic realitatea, personajul fiind prezentat în mediul lui social (se prezintă mediul social/meseria/statutul personajului). Acesta este un om obisnuit, prezentat obiectiv, surprins în relația lui cu mediul.

Tema textului este (se alege din banul, moștenirea, zestrea, parvenirea, căsătoria, familia).

Naratorul este obiectiv, deoarece naratiunea este la persoana a III-a (se dau exemple), este neimplicat, impersonal, oniscient și omniprezent.

Autorul realist are pretenția de a infatisa realitatea așa cum este, fără să o idealizeze, dar și fără să o caricaturizeze.

În realism un accent se pune pe descrierile minuțioase (cadrul ambiant, vestimentația, fizionomia) care au conotații în plan moral. Astfel, în text se descrie (se precizează ce se descrie și se dau exemple de obiecte descrise).

Stilul este sobru, impersonal, obiectiv, atitudinea este critică.

Asadar, textul aparține realismului.

SIMBOLISMUL

Simbolismul este un curent artistic și literar apărut în Franța în a doua jumătate a secolului al XIX-lea ca reacție la retorismul romantismului și la impersonalitatea parnasianismului. Poeții simbolști cultivă o subiectivitate acută, marcată de stări sufletești vagi, obscure, imprecise, prin folosirea, ca mijloace expresive, a sugestiei, a simbolului și a corespondențelor. Ei aduc spațiul citadin în imaginarul poetic și cer ca poezia să fie muzică înainte de orice.

Poezia dată spre analiză este simbolistă deoarece este expresia unei intense subiectivități, explicit prezente în text prin mărcile lexico-gramaticale ale eului liric (se precizează acestea). Se remarcă prin exprimarea unor stări sufletești vagi, obscure, amestec de tristețe, melancolie și deprimare (se dau citate din text).

Alta trasatură simbolistă este folosirea simbolului pentru exprimarea trăirilor interioare (se precizează care este simbolul textului).

Poezia aparține simbolismului prin folosirea sugestiei. Stările nu sunt numite, poetul refuză discursivitatea, preferând să comunice indirect, aluziv, prin asociații de idei. Astfel, nicăieri, pe parcursul poeziei nu se vorbește deschis - chiar și metaforic - despre o suferință sufletească a eului liric. (se dau citate din text).

Tot aparținând de simbolism este și folosirea corespondențelor. Astfel planul exterior (se dau exemple din text) corespunde planului interior al eului liric reflectând sentimentele de (se precizează din: nevrozele, obsesia morții, stările de angoasă, depresia, spleenul=stare nemotivată de melancolie, manifestată prin plictiseală și dezgust față de orice)

În sfârșit, dezideratul simbolist al muzicalității este atins de Bacovia prin folosirea refrenului (se precizează care este).

Astfel poezia scrisă de aparține simbolismului.

MODERNISMUL – poezia modernista

Este un curent literar inovator, care a apărut în România în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și a continuat până după cel de-al Doilea Război Mondial. Se definește în opoziție cu tradiția, el însemnând noul, artistul modern caută „caracterul frumosului actual”, tocmai de aceea accentul cade pe originalitate.

Textul dat spre analiză este poezie modernista deoarece apare ruptura de real, respingerea lumii reale, arta are capacitatea de a crea o lume nouă care nu mai urmează legile lumii (se dau citate din text).

Poezia este bazată pe metafore (se dau citate din text) care creează universuri noi. Tema poeziei este inedită, fiind (se precizează).

Apare un limbaj poetic caracterizat prin vocabular insolit (termeni argotici, colocviali, abstracți), prin ambiguitate semantică (se dau exemple de cuvinte).

Se modifică punctuația convențională prin apariția tehnicii îngambamentului (versurile încep fără majusculă, dispar adesea punctul și virgula), se folosesc intens punctele de suspensie ca semn al inefabilului și al sugestiei (se dau citate din text).

Poezia nu mai are structura tradițională, fiind astrofică (nu are strofe) sau are strofe inegale ca număr de versuri, măsura este variabilă, predomină versul alb (fără rima), cu ritmuri interioare.

Prin urmare, textul de este poezie modernista.

MODERNISMUL – proza modernista

Este un curent literar inovator, care a apărut în România în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și a continuat până după cel de-al Doilea Război Mondial. Se definește în opoziție cu tradiția, el însemnând noul, artistul modern caută „caracterul frumosului actual”, tocmai de aceea accentul cade pe originalitate.

Fragmentul din de aparține prozei moderniste deoarece apare naratorul-personaj, care relatează la persoana I și nu mai deține atributele omnisicienței și omniprezentei (naratiune cu focalizare internă) (se dau exemple de verbe și pronume la persoana I).

Conflictul este, de obicei, psihologic, personajul are o viață sufletească de o mare bogăție și complexitate și se confruntă cu probleme de ordin moral sau existential. Își analizează permanent reacțiile, acționând adesea într-un mod imprevizibil (se spune despre ce este vorba în text sau care este conflictul).

Evenimentele sunt prezentate într-o manieră și ordine subiectivă așa cum sunt percepute de conștiința naratorului-personaj, intervenind memoria involuntară.

Modul de expunere este monologic, textul fiind o confesiune a personajului-narator care este dominat de un sentiment de (se precizează sentimentul).

Prin urmare, fragmentul scris de aparține prozei moderniste.

TRADITIONALISMUL

Traditionalismul este o orientare estetica din perioada interbelica care se caracterizeaza prin atasament fata de valorile trecutului, prin redescoperirea spatiului rural si a traditiilor, prin preocuparea pentru satul românesc ca vatră a spiritualității autohtone.

Textul dat spre analiza apartine traditionalismul deoarece valorifica trecutul, paseismul, prin oglindirea temei centrale, aceasta fiind (se precizeaza tema textului din: pământul și muncile câmpului, legătura cu pământul, cultul neamului și al înaintașilor, continuitatea generațiilor, întoarcerea în locurile natale, casa și biserica, ciclitatea anotimpurilor).

Se prezinta imaginea satului sau al locul natal aflat in sufletului eului poetic si evocat cu sentimente de nostalgie (se dau citate)

Se face trimiterea la religie in textul dat prin prezenta unor teme sau motive biblice (se precizeaza acestea). Astfel, evocarea unor scene biblice semnificative presupune autohtonizarea lor.

Se prezinta o viziune idilică asupra lumii țărănești, surprinsă mai ales în momente de sărbătoare (se precizeaza momentul daca este cazul si se dau exemple).

Se pastreaza formele prozodice tradiționale: strofa, ritmul, rima (se precizeaza care sunt).

Limbajul poetic se caracterizează prin registru stilistic arhaic și popular, vocabular cu regionalisme (se dau exemple de cuvinte), iar figurile de stil completeaza trasaturile traditionaliste ale textului (se dau exemple de figuri de stil).